

Til fru Elisabeth Arnold, der spørger, om jeg vil være med til at lave den udjævning, hvis det her bliver et problem – var det ikke sådan, spørgsmålet blev stillet? Dertil kan jeg kun sige: Ja, selvfølgelig vil jeg det. Hvis det her bliver et alvorligt problem, vil jeg da opfordre først og fremmest arbejdsmarkedets parter kraftigt til, at man får det her løst via deres egne barselfonde.

Jeg kan ikke og vil ikke, bestemt ikke, her fra Folketingets talerstol opfordre til, at vi går ind og lovgiver, så der bliver fuld løn til alle under barsel. For det er jo det, man er i gang med. Det synes jeg også der er nogle der har meldt helt klart ud med, og andre har bare sagt det mellem linjerne. Men det er jo i virkeligheden det, vi laver med barselorlovsfonden.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal lade være med at klandre Venstres ordfører for ikke at have kendskab til Enhedslistens finanspolitik, men hvis Venstres ordfører, før hun begyndte at bebrejde Enhedslisten, ville have sat sig ind i tingene og læst vores forslag på internettet, ville Venstres ordfører have været klar over, at samtlige vores forslag er finansieret, ikke af nordsøolien, ikke af de multinationale selskaber; det er der en del forslag der er, men resten er der fuld finansiering af.

Jeg har stadig væk ikke hørt ét eksempel på et forslag, som ikke er blevet finansieret, og jeg vil nu gerne høre et eksempel på et sted, hvor vi har dobbeltfinansieret. Det er faktisk ikke tilfældet.

Så skal jeg spørge Venstres ordfører: Hvis det er sådan, at barslen faktisk bliver fordelt, altså at kvinder og mænd kommer til at tage lige meget barselorlov, vil der så ikke fortsat vil være det problem, at den lille arbejdsgiver kommer til at sidde med uforholdsmæssigt store udgifter ved at ansætte mænd eller kvinder, som er i den føde-dygtige alder? Det kan mænd selvfølgelig ikke være, men alligevel.

Altså for den lille arbejdsgiver er det jo underordnet, om det er kvinden eller manden, der tager barselorlov. Det er jo lige dyrt for den lille arbejdsgiver, og derfor vil en central barselfond kunne afhjælpe problemet, hvad enten der kommer ligestilling i forhold barsel, eller om der ikke gør.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror, fru Irene Simonsen og jeg har misforstået hinanden om, hvad det var, der blev ment og sagt i forbindelse med ordet udjævning. Når referatet foreligger, kan vi jo så kigge på, hvad det var, fru Irene Simonsen sagde i første omgang, og hvad jeg troede, hun sagde.

Men mit ærinde er i virkeligheden her at sige til fru Irene Simonsen: I det radikale forslag er der overhovedet ingen antydninger hverken på linjerne eller imellem linjerne om, at der skal lovgives om fuld løn ved barsel.

Men fru Irene Simonsen ved formentlig udmærket godt, at for en lille arbejdsgiver, som har meget få ansatte, betyder én barselorlov, at der skal ansættes en vikar. En vikar koster altid mere end de sygedagpenge, som arbejdsgiveren får for en barselorlov, så det er altid forbundet med udgifter for en arbejdsgiver, hvis der skal erstatningsarbejdskraft til for en barselorlov.

Det er logik, det er logisk, sådan må det være. På meget store arbejdspladser kan man måske forestille sig, at man kan fordele arbejdet på en anden måde, så man kan slippe for at ansætte vikarer. Det kan man ikke på små arbejdspladser. Derfor er dette, barselfonden, specielt med henblik på små arbejdspladser. Det har intet at gøre med fuld løn under barsel. Jeg vil meget gerne have mig frabedt at blive påduttet nogle forslag her, som ikke står der.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu er det altså ikke altid sådan, at der skal ansættes en vikar. Der er én positiv ting ved det her barselorlovsforslag foruden det, at nogle måske bliver hjemme længere tid på barselorlov, nemlig at man jo i mange tilfælde får hentet nogle ind fra ledighedssystemet, der er inde i en periode her som vikar for den person, der er på barselorlov.

Det gør rent faktisk, at vi får én ind og får vedkommende opkvalificeret i job. Og det er ikke dyrere. I nogle tilfælde er det endda billigere, fordi vedkommende måske endda kommer ind på nogle helt andre forudsætninger. Så det er ikke altid, det er dyrere.

Jeg skal sige, at jeg kan også her tale med som lille virksomhedsejer. Jeg har kvinder i den føde-dygtige alder ansat hjemme, så jeg ved godt, hvad det her handler om.

Jeg fik ikke svaret fru Lise Hækkerup. Jeg tror ikke på, at det her giver anledning til uberettiget